

[Finansministeren.]

Nielsen: Jeg vil også gerne sætte min rose ind i denne buket. Hr. Enoch Nielsen har arbejdet utrætteligt for at få ophævet denne papir- og papafgift og har haft gode argumenter på hånden; det er altså det, der løner sig nu. Jeg vil naturligvis ile med at give en tilsvarende ros til hr. Aksel Larsen og takke ham, fordi han har erklæret sig villig til at medvirke til dens ophævelse og i øvrigt har arbejdet for det adskillige gange her i det høje ting og i dets udvalgs-værelser. Der er ingen, der vil tage æren fra hr. Aksel Larsen. Der er sikkert heller ikke nogen her, der vil tage æren fra oppositionen, når det drejer sig om dens medvirken til at lette afgifterne. Jeg ville have været glad, hvis man bare på et enkelt område havde hørt en tone om, at man var rede til at medvirke til afgiftsforhøjelser.

Jeg mener selv, at vi har gjort noget, der var rigtigt med papir- og papafgiftens ophævelse — naturligvis ikke noget, der står i forhold til det beløb, som 2½ pct.s forhøjelse af moms indbringer. Jeg vil gerne føje til, at nu nærmer vi os tidspunktet, da restaurationsafgiften helt forsvinder, og dermed er to upopulære og ulogiske afgiftsformer i vores skatte- og afgiftssystem helt bortfaldet, hvilket jeg mener er en fordel for hele systemet.

Jeg går stadig ud fra, at kulegravningsudvalget fortsætter. Hr. Aksel Larsen var lidt ked af, at man ikke drøftede disse ting med kulegravningsudvalget, sådan forstod jeg det i hvert fald, men jeg må sige, at den økonomiske politik og ansvaret for den må være regeringens og regeringspartiernes. Hvis andre vil bidrage og lette os dette ansvar, være med til bare noget af det, så er de særdeles velkomne her og nu, men det kan ikke være således, at en regerings økonomiske manøvrer muligheder skal være afhængige af, om den kan få tilsagn fra alle partier i et kulegravningsudvalg, og et kulegravningsudvalg er da også først og fremmest tænkt som en teknisk reformundersøgelse, for at de ting, som hr. Aksel Larsen nævnte, kan komme ind i betragtningerne og virkelig kan underkastes en samlet afvejning.

Der bliver senere lejlighed til at drøfte kompensationerne. Hr. Aksel Larsen var inde på, at det var mærkeligt, at de, der fik

kompensationer, var folk, der havde stemmeret. Jeg ved egentlig ikke, hvad han mente med denne betragtning, men jeg ved i hvert fald, at vi foreslår børnetilskuddene forhøjet ret væsentligt, og børnene har vel ikke fået stemmeret endnu. (*Afbrydelse*). Ja, fædrene får dem jo ikke engang, kun mødrene. Men jeg vil da bøje mig for, at mødrene skal have stemmeret, og jeg har ikke tænkt mig at fratage dem stemmeretten, fordi de skal have kompensation i deres børnetilskud. Ungdommens uddannelsesfond vil der også blive stillet øgede midler til rådighed for, men dette kræver ikke nogen særlig lov; det kræver blot et finansudvalgsaktstykke, som jeg tror undervisningsministeren vil fremsende til finansudvalget i nærmeste fremtid.

Jeg håber, at man vil kunne enes i det høje ting om papir- og papafgiftens ophævelse — det takker jeg for — og at der vil være en forholdsvis stor tilslutning til den umiddelbare forhøjelse af importmomsen. Så må vi jo indstille os på, at den almindelige momsforhøjelse pr. 1. juli, eller måske nogle dage før, kommer vi nok til at stå alene med ansvaret for, hvis jeg skal konkludere debatten. Det er ikke første gang, og det bliver nok heller ikke sidste gang, vi må gå alene, når vi skal tage ansvaret for at føre den økonomiske politik.

Grünbaum: Finansministeren efterlyste forslag fra oppositionen til større indtægter. Nu undlod finansministeren desværre at svare på et spørgsmål, jeg stillede, som netop gik ud på, om der ikke var mulighed for at skaffe staten større indtægter. Jeg spurgte, om finansministeren nu agtede at foretage sig noget for at rette skævhederne op med hensyn til B-skatteydernes ligning. Jeg har nævnt, at der måske her er beløb på 1½ milliard, måske 2 milliarder, som muligvis er forklaringen på, at man trods den store stramning, der er gennemført, i hvert fald for indkomstskattens udskrivningsprocent, alligevel er i den situation, at man ikke rigtig har kunnet mærke stramninger. Mit forslag gik ud på, at man nu på basis af 1969-selvangivelserne, som foreligger — det har vi i øvrigt foreslået for længst i sin tid, da vi drøftede disse problemer — får rettet forskudsligningerne op. Det er ganske urimeligt, at en